

har Statsrevisionen, S. 25—27 gjort adskillige Bemærkninger og æffet en Dverfigt, som Ministeriet bebudede at ville lade følge, hvorefter Statsrevisionen vilde afvente dennes Indsendelse. Som Landsthingets Udvalg har bemærket, er denne Dverfigt senere indsendt og vil blive behandlet i Forbindelse med den tilsvarende Post i Regnskabet 1870—71.

Bedrørende Udgifterne ved Postvæsenets Dampskibe og Færgefarter finder Statsrevisionen ogsaa de for Finantsaaret 1869—70 meddelte Dplysninger „meget tarvelige“, men efter hvad der senere er foregaaet i Sagen, forudsætter Statsrevisionen, „at Regnskabsaflægningen for 1870—71 vil blive tilfredsstillende“.

Med Hensyn til, at der var „affkrevet et Beløb af 605 Rd. 48 β . som uerholdeligt“ paa Klasselotteriets Konto, har Statsrevisionen dels erholdt Dplysninger om Grunden hertil, dels forespurgt om, „efter hvilke Regler der af vedkommende Kollektorer stilles Kaution for de dem betroede Klasselotterisedler, og hvilke Forholdsregler der tages, naar oppebaarne og altsaa skyldige Beløb ikke strax indbetales til Statskassen“. Paa Ministeriets Svar S. 58 tillader Udvalget sig at henlede Thingets Dpmærksomhed.

Ved Kontoen „Realisationer ved Militæretaterne“ fremhæver Statsrevisionen S. 76, at „blandt det Solgte findes en ikke ringe Del, som ikke har været brugt, og hvorpaa der er tabt betydeligt“. Det fremdrages særlig, at „Tabet paa Fodtøisbeholdningen hidrører væsentlig fra Salget af 7,393 Par Halvtøvler, hvis Indkjøbspris har været 35,811 Rd., og hvorfor er betalt 12,270 Rd. 28 β .“

I Forbindelse hermed skal Udvalget tillade sig at henlede Dpmærksomheden paa, hvad Statsrevisionen fremhæver S. 76—77 om Salatræer paa 2 pSt., som vedkommende Au-

ditorer beregne sig ved stige Realisationer mod kontant Betaling.

Til Entreprenuerne for de i Lov af 10de Marts 1861 omhandlede Jernbaneanlæg i Sjælland og Fyen er der opført en Merudgift af 30,525 Rd. 14 β . (S. 86). Jernbanebestyrelsen havde fundet Midler til, „efterhaanden som Driften paaviste Nødvendigheden og Usikkerheden af andre Anlæg end dem, der oprindelig vare forudsætte, at tilveiebringe disse“. Man „denne Betragtning kan Statsrevisionen ikke dele“, den „anser det for tvivlsomt, at Ministeriet har havt formel Berettigelse til at lade disse Arbejder udføre“. Under den stedfundne Brevverling herom oplyses det, at Finantsministeriet har været enigt med Indenrigsministeriet i, at „den Omstændighed, at de i Statsrevisionens Skrivelse ommeldte Jernbanearbejder ikke ere udførte af den i Loven af 10de Marts 1861 forudsatte Anlægsentreprenur, ikke kunde være til Hinder for, at de ved disse Arbejder foranledigede Udgifter affholdtes af de ved bemeldte Lov bevilgede Midler“. Statsrevisionen har paa Grund af Omstændighederne ikke gjort nogen Indstilling, „uagtet den maa fastholde, at hverken Loven af 10de Marts 1861 eller Finantsloven indeholder den fornødne Hjemmel, og maa derfor udtale den Forventning, at, skulde i Fremtiden flere Arbejder af den Slags forekomme nødvendige, der da vil blive søgt Bemyndigelse til deres Udførelse gennem Finantslov eller Tillægsbevillingslov.“

Ogsaa for Regnskabet 1869—70 finder Statsrevisionen Anledning til at beklage Utilstrækkeligheden af begjærede Dplysninger vedkommende den grønlandfke Handel, om hvilken man blot skal henvise til, hvad selve Betænkningen indeholder S. 100, 104 og 107 øverst.

Da den grønlandfke Mission S. 122—123 havde ført til Indtægt i sit Regnskab „ikke anvendte Dele af Univerfitetsstipen-